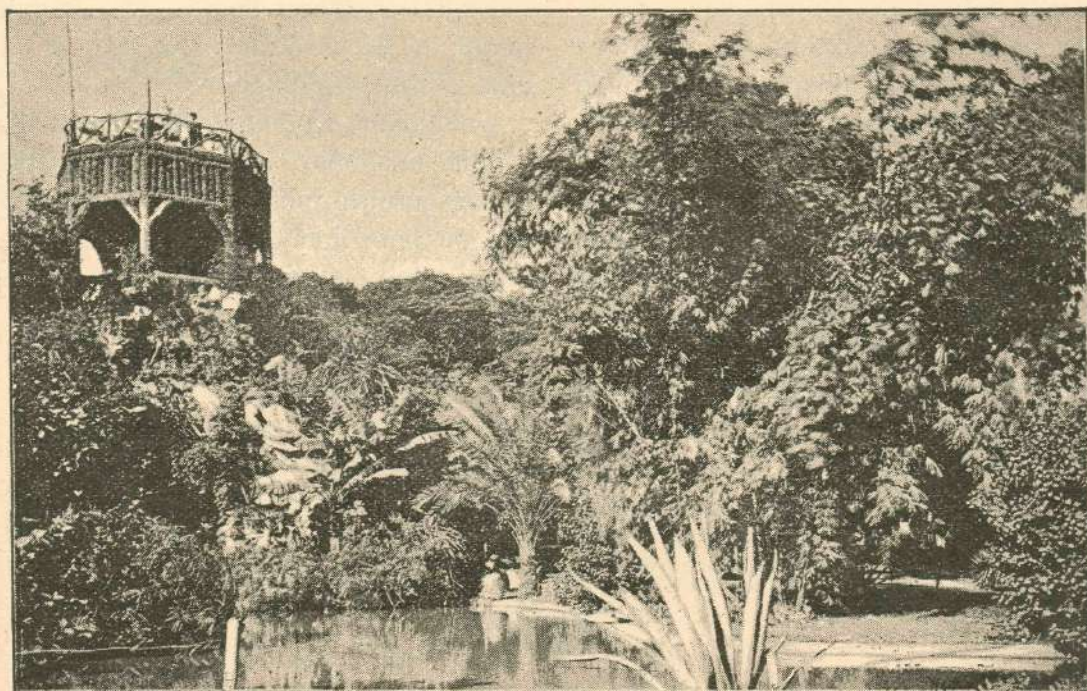

za mojega tamošnjega bivanja dokončevali veliko cerkev. Jezuitovski pater sam je vodil zidanje. S kolegija je posebno lep in obširen razgled po kajirskem mestu.

O lepoti frančiškanskega samostana pač ni da bi govoril; cerkev frančiškanska — katoliška župna cerkev — ne zaostaja za vrstnicami jutrovskimi.

Ozrimo se sedaj še na jedno napravo, ki ni lepa sicer po vnanjščini, a je lepa

po namenu in uspehih. To je zamorska naselbina škofa Sogara v Geziri poleg Kajire. O tej smo čitali nekoliko že v lanskem letniku, kjer (str. 185) je bila tudi slika, ki nam kaže zamorke z redovnicami vred, in pa slika ustanovnika škofa Sogara. Naselbina je le malo proti severu oddaljena od poprej imenovanega gradú gezirskega. Greš do nje lahko čez Nilov most, ali pa stopiš v čoln in se daš prepeljati čez Nil: tu je

Pogled na vrt Ezbekiye v Kajiri. (Po fotografiji Al. Beera.)

najkrajša pot. — Naselbina je na velikem zemljišču, ki obsega 55 hektarov. Poleg Nila zagledaš najprej veliko pripravo, s katero se namaka zemlja. Glavna stvar pri obdelovanju egiptovskih tál je namakanje. Ko sem si ogledoval to naselbino, napravljali so podlago za veliki parni stroj, ki sedaj že urno dviga vodo na potrebno višino. Dalje vidiš mnogo šotorov in za njimi razna zidana poslopja; šotori so bivališča zamorskih družin, zidana poslopja so namenjena

delu in nadzirajočemu osebstvu. — V gorkem podnebjú živi Arabec kakor zamorec jako rad v šotorih. V lepem redu se vrsti tukaj šotor za šotorom, napravljen trdno in po ondotni šegi zategneno ali podolgasto. Pred šotori vidiš zamorke ali pri domačem delu, ali pa z otroki v naročjih. Vidi se jim, da jih je vzgojila in oblačila krščanska olika, zakaj vedenje je dostojno in vljudno. Ne vem, koliko takih šotorov je. Vsaka družina ima svoj šotor. Za